

WYROK
z dnia 26 czerwca 2014 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Emil Kuriata

Protokolant: Natalia Dominiak

po rozpoznaniu na rozprawie w Warszawie w dniu 24 czerwca 2014 r. odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 9 czerwca 2014 r. przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia publicznego: **S&T Services Polska Sp. z o.o., Ubitronix System Solution GmbH, Energoplus Sp. z o.o., ul. Postępu 21D, 02-676 Warszawa**, w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego – **TAURON Dystrybucja S.A., ul. Jasnogórska 11, 31-358 Kraków**,

przy udziale wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia publicznego: **LG CNS Co., Ltd., Eitel Networks A/S, Eitel Networks Olsztyn S.A., WORLDIT SYSTEMS Sp. z o.o., Yeoui-daero: Yeongdeungpo-gu FKI Tower 24, 10-1 Seul**, zgłaszających swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego,

orzeka:

1. **Oddala odwołanie.**
2. Kosztami postępowania obciąża wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia publicznego: **S&T Services Polska Sp. z o.o., Ubitronix System Solution GmbH, Energoplus Sp. z o.o., ul. Postępu 21D, 02-676 Warszawa** i:
 - 2.1 zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **15 000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy), uiszczoną przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia publicznego: **S&T Services Polska Sp. z o.o., Ubitronix System Solution GmbH, Energoplus Sp. z o.o., ul. Postępu 21D, 02-676 Warszawa** tytułem wpisu od odwołania,

2.2 zasądza od wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia publicznego: **S&T Services Polska Sp. z o.o., Ubitronix System Solution GmbH, Energoplus Sp. z o.o., ul. Postępu 21D, 02-676 Warszawa** na rzecz zamawiającego – **TAURON Dystrybucja S.A., ul. Jasnogórska 11, 31-358 Kraków** kwotę 3.600 zł 00 gr (słownie: trzech tysięcy sześciuset złotych zero groszy), stanowiącą uzasadnione koszty strony, poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 907 ze zm.) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w **Krakowie**.

Przewodniczący:

Uzasadnienie

Zamawiający – TAURON Dystrybucja S.A. z siedzibą w Krakowie, przy ul. Jasnogórskiej 11, 31-358 Kraków,, prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego, w trybie przetargu ograniczonego, którego przedmiotem jest „*Wdrożenie systemu inteligentnego opomiarowania AMI w TAURON Dystrybucja S.A. 1 etap Smart City Wrocław*” na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 907).

Zamawiający dnia 29 maja 2014 roku przekazał wykonawcom informację o wynikach prowadzonego postępowania o udzielenie zamówienia.

Dnia 9 czerwca 2014 roku wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia publicznego: S&T Services Polska sp. z o.o. – pełnomocnik, ul. Postępu 21 D, 02-676 Warszawa, Ubitronix System Solution GmbH, Softwarepark 35/2,4232 Hagenberg, Austria; Energoplus Sp. z o.o. Nowina 2A, 62-081 Przeźmierowo (dalej „odwołujący” lub „konsorcjum S&T”) wnieśli odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie: art. 7 ust. 1 pzp poprzez sprzeczną z zasadą równego traktowania oraz z zasadą zachowania uczciwej konkurencji ocenę ofert; art. 89 ust. 1 pkt 2 pzp, poprzez zaniechanie odrzucenia oferty Konsorcjum LG, a także innych przepisów wskazanych lub wynikających z uzasadnienia niniejszego odwołania.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania, nakazanie zamawiającemu unieważnienia wyboru oferty najkorzystniejszej, nakazanie zamawiającemu dokonania ponownej oceny ofert, nakazanie zamawiającemu odrzucenia oferty konsorcjum LG.

Interes odwołującego.

Odwołujący wskazał, iż wniesienie odwołania jest uprawnione w świetle art. 179 ust. 1 pzp, ponieważ odwołujący jest uczestnikiem postępowania zainteresowanym w uzyskaniu przedmiotowego zamówienia, jego oferta została sklasyfikowana na drugiej pozycji, za ofertą konsorcjum LG, w związku z czym nieuzasadnione zaniechanie odrzucenia oferty konsorcjum LG naraża odwołującego na szkodę wynikającą z utraty przedmiotowego zamówienia.

Do postępowania odwoławczego – po stronie zamawiającego, skutecznie zgłosili przystąpienie wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia publicznego – konsorcjum LG.

Zamawiający, dnia 23 czerwca 2014 roku, złożył pisemną odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o oddalenie odwołania.

Uwzględniając dokumentację z przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, jak również biorąc pod uwagę oświadczenia i stanowiska stron, oraz uczestnika postępowania odwoławczego, złożone w pismach procesowych, jak też podczas rozprawy Izba stwierdziła, iż odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Izba stwierdziła, że nie zachodzą przesłanki do odrzucenia odwołania, o których stanowi przepis art. 189 ust. 2 ustawy - Prawo zamówień publicznych.

Zamawiający prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego z zastosowaniem przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych wymaganych przy procedurze, której wartość szacunkowa zamówienia przekracza kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy Prawo zamówień publicznych.

Izba ustaliła i zważyła, co następuje.

Krajowa Izba Odwoławcza stwierdziła, że odwołujący posiada interes w uzyskaniu przedmiotowego zamówienia, kwalifikowany możliwością poniesienia szkody w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy, o których mowa w art. 179 ust. 1 ustawy - Prawo zamówień publicznych, co uprawnia go do złożenia odwołania.

Odwołujący wskazał, iż na stronach 46 - 48 oferty konsorcjum LG znajduje się kopia umowy najmu powierzchni magazynowej z dnia 24 kwietnia 2014 r. Umowa ta, co prawda w preambule wskazuje, że zawarta jest „na cały okres realizacji Projektu”, lecz zgodnie z § 4 Umowy, została ona zawarta na czas nieokreślony, a zgodnie z § 8 ust. 1 (str. 48 oferty), „każda ze stron może wypowiedzieć niniejszą umowę z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia”. Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że: (a) sformułowanie „na okres realizacji Projektu” nie oznacza w świetle przepisów Kodeksu cywilnego zawarcia umowy na czas oznaczony, czyli ograniczonej terminem. Termin bowiem, w świetle ustalonych poglądów doktryny prawa cywilnego, stanowi zdarzenie przyszłe i pewne - jest to

moment czasowy, który z pewnością nastąpi i którego wystąpienie pozwala ustalić czas trwania stosunku zobowiązaniowego. Tymczasem „czas realizacji Projektu” jest określeniem niepozwalającym ustalić, od kiedy do kiedy obowiązuje przedmiotowa umowa, (b) Powyższe potwierdza wprost przywołana już regulacja § 4 umowy najmu, w której strony wprost stwierdzają, że umowa zawarta została na czas nieokreślony, (c) Umowa najmu zawarta na czas nieokreślony może być wypowiedziana, zgodnie z art. 673 § 1 Kodeksu cywilnego, w terminach umownych, a w ich braku - w terminach ustawowych. W przedmiotowej umowie przewidziano jednoznacznie miesięczny termin wypowiedzenia. Odwołujący podkreślił, że wyłącznie umowa najmu zawarta na czas określony gwarantować może - zgodnie z art. 673 § 3 Kodeksu cywilnego - trwałość stosunku zobowiązaniowego. Umowa taka może być bowiem rozwiązana wyłącznie w przypadkach wyraźnie w niej wskazanych (czyli - w skrajnym przypadku - może w ogóle nie podlegać wcześniejszemu wypowiedzeniu).

Jak wynika z powyższego, przedstawiony przez konsorcjum LG dokument nie potwierdza dysponowania przez wykonawcę wymaganym magazynem przez cały okres realizacji projektu. Umowa przedstawiona przez konsorcjum LG może bowiem zostać rozwiązana przez każdą ze stron już w miesiąc po jej zawarciu. Oznacza to, że z umowy wynika, że wykonawca posiada jedynie możliwość dysponowania magazynem. Tymczasem zamawiający jednoznacznie wymagał wykazania nie samej możliwości dysponowania magazynem, lecz wymagał wykazania faktu dysponowania, przez co należy rozumieć udowodnienie przez wykonawcę, iż posiada on uprawnienie do korzystania z magazynu przez zdefiniowany okres. Podkreślić należy, że zapewnienie magazynu na długi czas realizacji projektu jest istotnym obciążeniem organizacyjnym i finansowym, więc jeżeli należałoby uznać za dopuszczalne posłużenie się przez jednego wykonawcę jedynie iluzorycznym uprawnieniem, czyli zobowiązaniem o minimalnym stopniu trwałości, to tym samym oznaczałoby to nierówne potraktowanie innych wykonawców, którzy - dążąc do starannego i rzeczywistego spełnienia wymagań zamawiającego - zawarli trwałe umowy, faktycznie wiążące tych wykonawców oraz ich kontrahentów na czas trwania projektu. Treść s.i.w.z. jest w jednakowy sposób wiążąca dla wszystkich wykonawców i nie jest dopuszczalną sytuacją, w której w odniesieniu do niektórych wykonawców, treść ta uzyskuje inne znaczenie. Sytuacja miałaby natomiast miejsce, gdyby należało uznać, że jeden z wykonawców może wykazać nie „dysponowanie magazynem przez okres realizacji projektu”, lecz „prawdopodobne dysponowanie magazynem przez okres realizacji projektu”.

Odwołujący stwierdził ponadto, że w jego ocenie przedmiotowy brak nie podlega usunięciu zgodnie z przepisem art. 26 ust. 3 pzp, ponieważ dokument potwierdzający posiadanie określonego zasobu, czyli w tym wypadku magazynu, nie jest dokumentem, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pzp. Dokument ten bowiem nie potwierdza spełnienia warunków udziału (były one badane w toku oceny wniosków o dopuszczenie do udziału w postępowaniu), ani też nie

potwierdza wymaganej jakości dostaw czy usług. Na wypadek, gdyby Izba rozpatrując przedmiotowy stan faktyczny doszła jednak do innego wniosku, odwołujący z ostrożności podnosi, że żądanie unieważnienia czynności oceny i wyboru oferty byłoby również w takim wypadku uzasadnione, a zamawiający powinien - wypełniając dyspozycję art. 26 ust. 3 pzp - zwrócić się o uzupełnienie odpowiedniego dokumentu.

Zamawiający wskazał, iż odwołanie złożone przez konsorcjum S&T jest bezzasadne, zaś twierdzenia odwołującego wynikają z zupełnie błędnej interpretacji postanowień s.i.w.z. Odwołujący opiera wszystkie swoje argumenty na nieprawdziwej tezie, jakoby zawarcie przez konsorcjum LG umowy najmu na czas nieoznaczony rzekomo dyskwalifikowało tę umowę z punktu widzenia s.i.w.z. Twierdzenia te są całkowicie nieuprawnione, zaś z treści s.i.w.z. nie sposób wywieść wymóg, aby umowy najmu składane przez wykonawców musiały być zawarte na czas oznaczony. Podkreślić przy tym należy, że określenie okresu obowiązywania umowy najmu nie ma jakiegokolwiek znaczenia dla oceny, czy wykonawca wykazał, że będzie dysponował MSCW przez cały okres realizacji projektu. Gdyby było inaczej, wówczas zamawiający wyraźnie uregulowałby tę kwestię w s.i.w.z. lub w ramach odpowiedzi na pytania wykonawców, przesądzając np. że złożenie umowy zawartej na czas nieoznaczony zostanie zakwalifikowane jako niezgodność oferty z s.i.w.z. W świetle intencji zamawiającego oraz literalnego brzmienia s.i.w.z. zarówno umowa zawarta na czas oznaczony, jak i umowa zawarta na czas nieoznaczony spełniają wymagania zamawiającego. Zamawiający wskazał, że nie ma przy tym racji odwołujący twierdząc, że tylko umowa na czas oznaczony gwarantuje trwałość stosunku zobowiązaniowego. Także taką umowę można bowiem rozwiązać w przypadkach określonych w umowie (zgodnie z art. 673 § 3 Kodeksu cywilnego) lub w ustawie (por. art. 664 § 2, art. 667 § 2, art. 672, art. 678 § 1, art. 682 oraz art. 685 Kodeksu cywilnego regulujące przesłanki wypowiedzenia umowy najmu, zarówno tych zawartych na czas nieoznaczony, jak i umów zawartych na czas oznaczony). Niezależnie zatem od tego, czy wykonawca przedłoży zamawiającemu umowę na czas oznaczony czy też nieoznaczony, zamawiający nigdy nie będzie miał stuprocentowej pewności, czy ta konkretna umowa z różnych przyczyn nie zostanie rozwiązana przed zakończeniem realizacji projektu a wykonawca zapewni inny magazyn. Wbrew zatem temu co twierdzi odwołujący nawet, gdy w umowie najmu na czas określony nie zostały określone przesłanki jej wypowiedzenia, może być ona wypowiedziana w wypadku ziszczenia się warunku ustawowego (np. z uwagi na zwłokę w opłacaniu czynszu przez wykonawcę). Przyjęcie poglądu głoszonego przez odwołującego prowadziłoby więc do absurdalnego wniosku, że wymóg postawiony przez zamawiającego w rozdz. XII pkt. 9 lit f) IDW jest obiektywnie niemożliwy do spełnienia przez jakiegokolwiek wykonawcę (gdyż każda umowa najmu może być w określonych okolicznościach wypowiedziana przez wynajmującego).

Wywody zawarte w odwołaniu oparte są na błędnej i dowolnej interpretacji postanowień s.i.w.z. przez odwołującego, która jest całkowicie sprzeczna z intencjami zamawiającego, jakie legły u podstaw tworzenia tego dokumentu.

Niezależnie od powyższego, jedynie z daleko posuniętej ostrożności procesowej zamawiający zwrócił uwagę, że dokument wymagany zgodnie z rozdz. XII pkt. 9 lit f) IDW stanowi dowód, że oferowane dostawy i usługi spełniają wymagania zamawiającego, a zatem może on podlegać uzupełnieniu w trybie art. 26 ust. 3 Pzp. Fakt dysponowania niezbędnym magazynem pozostaje bowiem w oczywistym związku ze zdolnością wykonawcy do prawidłowego wywiązania się z postanowień umowy, a zatem znajduje przełożenie na jakość świadczonych usług i dostaw. Przeciwne twierdzenia odwołującego są nieuprawnione i nie znajdują oparcia w treści s.i.w.z.

Przystępujący – konsorcjum LG – poparł stanowisko zamawiającego.

W ocenie Krajowej Izby Odwoławczej zarzuty odwołującego są niezasadne. Izba w całości popiera stanowisko zamawiającego, jak i przystępującego konsorcjum LG.

Wskazać bowiem należy, że zamawiający zgodnie z wymogami specyfikacji istotnych warunków zamówienia określonymi szczegółowo w załączniku nr 7 do umowy na dostawę i wdrożenie zat. „Zasady obsługi logistycznej magazynu (dostaw)”, jednym z zadań wykonawcy jest zapewnienie powierzchni magazynowej służącej obsłudze procesu wymiany liczników (Magazyn Smart City Wrocław MSCW). Jak wynika z treści rozdziału XII pkt. 9 lit f) części I s.i.w.z. - Instrukcja dla Wykonawców (IDW), zamawiający wymagał złożenia dokumentu potwierdzającego dysponowanie przez wykonawcę MSCW na cały okres Projektu.

W odpowiedziach na pytania wykonawców do s.i.w.z. w zakresie dotyczącym IDW przesłanych w dniu 18 kwietnia 2014 r., na pytanie nr 9 o treści „Czy wystarczającym dokumentem będzie oświadczenie właściciela magazynu o udostępnieniu Wykonawcy pomieszczeń na cały okres projektu?”, Zamawiający poinformował, że „wymaga, aby treść złożonego dokumentu potwierdzała jednoznacznie, że wykonawca będzie dysponował MSCW przez cały okres realizacji Projektu. Takim dowodem będzie w szczególności umowa przedwstępna między wykonawcą a właścicielem MSCW lub jednostronne zobowiązanie właściciela MSCW do jego udostępnienia wykonawcy.”

Do oferty złożonej przez konsorcjum LG została załączona umowa najmu powierzchni magazynowej z dnia 24 kwietnia 2014 r. zawarta na czas nieokreślony przez jednego z konsorcjantów - ELTEL Networks Olsztyn S.A. ze spółką TRANS-DAN Sp. z o.o. Jak wynika z tej umowy oraz pozostałych dokumentów załączonych do oferty, powierzchnia magazynowa, którą dysponuje konsorcjum LG dla celów utworzenia MSCW spełnia

wszystkie wymagania zamawiającego określone w s.i.w.z., w szczególności załączniku nr 7 do umowy na dostawę i wdrożenie.

W ocenie Izby zamawiający formułując wymóg w rozdz. XII pkt. 9 lit f) IDW, jak i udzielając odpowiedzi na pytania wykonawców, nie zawęził możliwych do złożenia dowodów dysponowania MSCW do jakiegokolwiek określonej kategorii dokumentów. Wręcz przeciwnie - zamawiający określił katalog tych dokumentów w sposób ogólny i otwarty, wskazując m. in., że dopuszczalne jest złożenie np. umowy przedwstępnej najmu lub jednostronnego zobowiązania wynajmującego do udostępnienia powierzchni magazynowej. A zatem stosując wnioskowanie *a minori ad maius* należy skonkludować, że skoro zamawiający dopuszczał złożenie umowy przedwstępnej najmu, to tym bardziej odpowiednim sposobem wykazania spełnienia postawionego wymogu było złożenie definitywnej i bezwarunkowej umowy najmu, jak to uczyniło konsorcjum LG.

Zdaniem Izby odwołujący błędnie twierdzi, że zaakceptowanie umowy najmu złożonej przez konsorcjum LG prowadziło do dyskryminowania wykonawców, którzy zdaniem odwołującego złożyli „trwałe umowy, faktycznie wiążące tych wykonawców oraz ich kontrahentów na czas trwania projektu”. Teza ta jest jednak zupełnie nieprawdziwa, bowiem gdyby przyjąć pogląd forsowany przez odwołującego, wówczas należałoby uznać, że przedłożona przez niego (odwołującego) umowa daje jeszcze mniejszą gwarancję dysponowania MSCW na okres realizacji projektu niż umowa złożona przez konsorcjum LG. Odwołujący złożył bowiem umowę przedwstępną najmu, a zatem teoretycznie nie sposób wykluczyć, że wynajmujący odmówi zawarcia umowy przyrzeczonej, zaś w takiej sytuacji odwołujący musiałby dochodzić zawarcia tej umowy przed sądem, co z pewnością uniemożliwiłoby mu dysponowanie MSCW od początku okresu realizacji projektu.

Ponadto stwierdzić należało, że w preambule do umowy jednoznacznie wskazano, że strony „zawierają niniejszą umowę najmu - Magazynu (Lokalu), o którym mowa w Specyfikacji istotnych Warunków Zamówienia dotyczącej postępowania na „Wdrożenie systemu inteligentnego opomiarowania AML w TAURON Dystrybucja S.A. 1 etap Smart City Wrocław” - na cały okres realizacji Projektu”. Bez znaczenia pozostaje zatem w tym przypadku fakt, że w dalszej części umowy wskazano, że została ona zawarta na czas nieoznaczony, a w jej treści przewidziano możliwość jej wypowiedzenia.

Istotnym jest bowiem fakt, że przystępujący potwierdził wymóg zamawiającego, na dzień składania ofert, że dysponuje odpowiednim magazynem, spełniającym parametry zamawiającego, a lokal ten dostępny jest na cały okres realizacji Projektu. W niniejszym przypadku stwierdzić należało, że wola stron umowy najmu została wyrażona w sposób dostateczny, a dywagacje odwołującego o możliwych przyszłych i niepewnych zdarzeniach mogących zaistnieć na tle realizacji przedstawionej umowy, pozostają bez znaczenia dla sprawy.

Ponadto wskazać należy, że w tym momencie - niemożliwe jest ustalenie, na jaki dokładnie okres projektu należałoby zawrzeć umowę, aby był to cały okres projektu. Strony - chcąc zapewnić zamawiającemu potwierdzenie wszelkich wymagań związanych z dysponowaniem określonego rodzaju magazynem wskazały w umowie, że zawierają umowę najmu Magazynu - (Lokalu), o którym mowa w Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia (Preambuła), lokal będący przedmiotem umowy spełnia wszelkie wymagania wynikające ze Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia wraz ze wszystkimi załącznikami dotyczącymi Projektu. Załącznikiem do umowy jest Załącznik nr 7 do Umowy na dostawę i wdrożenie systemu inteligentnego opomiarowania AMM stanowi Załącznik nr 2 do niniejszej Umowy (§ 1 Umowy), wynajmowany Lokal wykorzystywany będzie przez Najemcę na cele związane z realizacją Projektu (§ 2 Umowy).

Ponadto należy podkreślić, że zgodnie z art. 14 Pzp w zw. z art. 65 ust. 2 Kodeksu cywilnego, w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu. Typ zawartej przez strony umowy - umowa na czas nieoznaczony jednoznacznie wskazuje, że ich intencją było aby łączący je stosunek trwał przez możliwie jak najdłuższy czas. Biorąc powyższe pod uwagę, nie może budzić żadnych wątpliwości fakt, że zgodnym zamiarem stron umowy było aby łączący je stosunek zobowiązaniowy trwał przynajmniej przez cały okres realizacji Projektu. Możliwość wypowiedzenia umowy należy zatem interpretować tak, że strony mogą z niej korzystać dopiero po upływie okresu realizacji Projektu, a co za tym idzie przez cały okres jego trwania została zapewniona trwałość łączącego strony stosunku zobowiązaniowego.

Dodatkowo należy stwierdzić, że skoro zamawiający w odpowiedzi na pytanie nr 9 dopuścił złożenie przez wykonawcę wraz z ofertą umowy przedwstępnej, mającej w przyszłości doprowadzić do zawarcia umowy potwierdzającej dysponowanie Magazynem Smart City Wrocław, jak również dopuścił oświadczenie właściciela magazynu o udostępnieniu wykonawcy magazynu na okres realizacji projektu - to tym bardziej musi być uznana za spełniająca wymagania s.i.w.z. umowa przedłożona przez przystępującego, w której strony jednoznacznie wskazały, że jest ona zawarta na okres realizacji Projektu. Co istotne - umowa ta stworzyła stosunek prawny faktyczny, a nie hipotetyczny. Jest opłacana i realizowana. Przystępujący przedstawiający umowę definitywną nie może być gorzej traktowany od wykonawcy, który powołuje się jedynie na umowę przedwstępną, mogącą nie doprowadzić do zawarcia umowy definitywnej.

Uwzględniając powyższe Izba stwierdziła, że zarzuty odwołującego dotyczące naruszenia przez zamawiającego przepisu art. 7 ust. 1 oraz 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp, uznać należało jako bezzasadne. Za bezzasadny Izba uznała również zarzut alternatywny dotyczący naruszenia przepisu art. 26 ust. 3 ustawy Pzp, stwierdzając, iż przedłożona przez

przystępującego umowa wypełnia żądania zamawiającego i nie ma podstaw prawnych do żądania uzupełnienia tego dokumentu.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do jego wyniku - na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Pzp oraz w oparciu o przepisy § 5 ust. 3 w zw. z § 3 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41 poz. 238).

Przewodniczący: